

סיכום על החלקים שבר"ן שהם פלפול ולא פירוש:

דף ע.

ד"ה ואם תמצא לומר

הר"ן דן לענין מי שאומר להדיא 'קיים' ליכי היום ומופר ליכי למחר, אם מהני או לא, ומסיק, דגם נידון זה נכלל בספיקותיו של רבה.

דף ע:

ד"ה הא תנינא

הר"ן מקשה, היאך מקשה הגמ' בסוגיין מכח שיטת ר' הונא בגמ' כתובות (נז.), הא ר' הונא איתותב בגמ' שם, עיי"ש מה שתירץ הר"ן.

דף עא.

ד"ה מנא ה"מ

הר"ן מקשה, מנא ידעה הגמ' דארוס אחרון מפר נדרים שנראו לראשון, הא לא מוכח כן במתני, עיי"ש מה שתירץ הר"ן.

ד"ה אביה ובעלה

הר"ן מקשה, למה סובר ב"ה דבעלה האחרון מפר נדרים, הא ב"ה סובר 'מקלש קליש', ולא נתרוקנה רשות מבעלה לאביה, וא"כ לכאור' ה"ה דלא תעבור רשותה מארוס ראשון לארוס אחרון, עיי"ש מה שתירץ.

דף עא:

ד"ה ומיגז גיז

ראה ב'קושיות פשוטות' שכתבנו סיכום בדברי הר"ן.

דף עב.

ד"ה ולענין הלכה

הר"ן הביא שנחלקו הראשונים לענין דינא, הרמב"ן סובר גירושין כהקמה, והרשב"א סובר גירושין כשתיקה.

דף עב:

ד"ה אורחיה דצורבא

הר"ן מקשה, למה לא מתרצת הגמ' דהבעל אומר דמפר לה 'לכי שמענא', דהיינו שתחול הפרתו ממילא כשישמע הנדר, עיי"ש מה שתירץ.

ד"ה ת"ש

הר"ן מביא, שיש גורסים בתירוץ הגמרא 'לכי שמענא', עיי"ש שביאר הר"ן כוונת הגמ' לפי גירסא זו.

ד"ה והא לא שמיע

הר"ן מקשה, מה היא קושיית הגמרא 'והא לא שמע', הא כיון דשלוחו של אדם כמותו, והשליח מפר, א"כ לכאור' שמיעת השליח עצמו מהני, עיי"ש מה שתירץ הר"ן.

דף עג.

ד"ה סבר

הר"ן מקשה, למה לא יוכל הבעל להפר הנדרים מיד קודם שילך, או מהשתא בשעת מניית השליח, עיי"ש מה שתירץ.

ד"ה משום

הר"ן הביא בשם הרמב"ן, דלדינא קי"ל דשמיעה לא מעכבא, עיי"ש.

ד"ה לא מן השם

הר"ן הביא מחלוקת הראשונים אם לדינא קי"ל דבעל מפר לשתי נשיו כאחת. עוד כתב הר"ן, דלמ"ד אינו מפר לשתי נשיו בבת אחת, ה"ה דאינו מקיים לשתייהן כאחת.

דף עג:

ד"ה ואפילו

הר"ן הביא מחלוקת הראשונים לענין ארוסה שכבר הגיע זמנה אצל הבעל הראשון, ונתחייב במזונותיה, ומת, אם אוכלת בתרומה אצל היבם או לא.

ד"ה והא

הר"ן כתב, דלא פליגי רבנן ור"א בעיקר מימרא דר' פנחס, דכו"ע מודו דכל הנודרת על דעת בעלה נודרת, אלא דפליגי לענין אשה שהגיע זמנה ואוכלת משלו, אם היא נודרת על דעתו.

ד"ה ואיכא דילפי

הר"ן הביא, שיש סוברים שהפרת נדרים מהני משום דנחשב כאילו נדרה על תנאי שיסכים בעלה לנדרה, וא"כ ה"ה דכל נדר על תנאי מהני. אבל הר"ן סובר דאינו דומה לנדר על תנאי, אלא הפרה היא גזירת הכתוב, עיי"ש.